

B. Chomentowska, J. Kalaga, R. Mazurowski

Łęg, st. 2, gm. Połaniec, woj.
tarnobrzeskie, AZP 95-69/1

Informator Archeologiczny : badania 26, 22-23

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

EPOKA BRĄZU

WCZESNA EPOKA BRĄZU

Dacharzów, st. 1, gm. Wilczyce, woj. tarnobrzeskie patrz neolit

Dąbrowa Biskupia, st. 21
gm. Ioco, woj. bydgoskie
AZP 45-43/-

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadził P Chachlikowski. Stanowisko wielokulturowe.
Pochówek wojownika z okresu wczesnej epoki brązu.

*Literatura: *Badania archeologiczne...*

Lęg, st. 2
gm. Połaniec, woj. tarnobrzeskie
AZP 95-69/1

Archet sp. z o. o. w Warszawie

Badania prowadzili: dr B. Chomentowska, dr J. Kalaga, dr hab. R. Mazurowski. Finansowane przez Elektrownię im. Tadeusza Kościuszki w Połańcu. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe. Mezolit, neolit, epoka brązu, wczesna epoka żelaza.

W 1992 r. prace na stanowisku 2 w założeniu miały wyjaśnić 3 kwestie: 1 — zachodni zasięg osady, 2 — potwierdzenie istnienia na stanowisku osadnictwa wczesnołużyckiego, 3 — określenie obszaru występowania pozostałości po osadnictwie ludności kultury trzcinieckiej.

Ad. 1, 3: najbardziej wysunięte na zachód wykopy wykazały intensywne osadnictwo łużyckie. Odsłonięto jamy, w których wystąpiła bardzo duża ilość fragm. ceramiki (obiekt 241 — 200 fragm. ceramiki, 5 fragm. tygla odlewniczego). Na odcinku zachodnim koniec osady wyznacza skarpa starorzeczna Czernej. Stwierdzono, że w tej części osady prawie nie występują ślady osadnictwa trzcinieckiego.

Ad. 2: Na wschód od omówionych wykopów założono wykop, który był usytuowany na obszarze, gdzie w 1991 r. odkryto obiekt 2 z ceramiką kultury trzcinieckiej i wczesnołużyckiej. Ujawniono obiekt datowany na III okres epoki brązu, zawierający oprócz materiału

ceramicznego także sierp brązowy — analogiczny do odkrytego w 1991 r. Tegoroczne odkrycie jest o tyle cenniejsze, że sierp pochodzi z zespołu zwartego (odkryty w 1991 r. został znaleziony w warstwie ornej). Oba okazy wstępnie można datować na III okres epoki brązu. Na omawianym wykopie wystąpiło ok. 100 wytworów kamiennych, w tym kilkanaście charakterystycznych narzędzi dla kultury janisławickiej.

Na wykopie najdalej wysuniętym na wschód odsłonięto fragm. krzemienicy, którą należy odnieść do zespołów janisławickich. Na wykopie tym odsłonięto również 12 obiektów, których zawartość stanowiła głównie ceramika, przeważnie kultury lużyckiej III fazy grupy tarnobrzesckiej, której niemal w każdym obiekcie towarzyszyła ceramika kultury trzcinieckiej. Z wykopu tego pozyskano także ceramikę kultury grzebykowej, kultury amfor kulistych i Chłopice–Veselé.

W sumie na 7 wykopach wystąpiło 25 obiektów. Z zabytków wydzielonych poza sierpem i fragm. tygla odlewniczego wystąpił paciorek gliniany i blaszka brązowa.

Planuje się kontynuację badań.

Łęg, st. 3, gm. Połaniec, woj. tarnobrzesckie patrz wczesne średniowiecze

Mysławczyce, st. 1
gm. Proszowice, woj. krakow-
skie
AZP 100–61/112

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii Oddział w Krakowie

Badania prowadziła dr Halina Dobrzańska. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Krakowie, Instytut Archeologii i Etnologii PAN oraz Urząd Miasta i Gminy w Proszowicach. Kontynuacja badań z lat 1988–1991. Wielokulturowa osada z epoki neolitu, brązu i okresu rzymskiego.

Stanowisko położone jest na południe od zabudowań wsi, na cyplu nadzalewowej terasy lewego brzegu Szreniawy. Cypel ten ma dwie kulminacje, w części zachodniej i wschodniej, rozdzielone łagodnym obniżeniem. Materiał zabytkowy na powierzchni stanowiska zajmuje obszar ok. 8 ha i koncentruje się w rejonie zachodniej kulminacji cypla, zwłaszcza na jego stokach opadających w kierunku doliny zalewowej. Szczególnie obficie występuje także w obniżeniu między obiema kulminacjami.

W ciągu pięciu sezonów wykopaliskowych przebadano obszar 440 m², rejestrując 105 obiektów przy miąższości warstwy kulturowej od 40 do 160 cm.

1. Z epoką neolitu należy łączyć 3 zespoły cyklu lendzielsko-pułgarskiego, w tym grób 1/90, będący szkieletowym pochówkiem osobnika płci męskiej. Wyjątkowo dobrze zachowany szkielet ułożony był na prawym boku, z głową na południe; w wyposażeniu był pucharzek na pustej nóżce i czarka.

2. Większość obiektów to pozostałości osad z epoki brązu. Do kultury mierzanowickiej należy 6 odkrytych zespołów, przy czym drobne fragm. ceramiki tej kultury występują często w zespołach innych kultur, a zwłaszcza trzcinieckiej. Z tą ostatnią można łączyć aż 34 obiekty, wśród których na szczególną uwagę zasługuje obiekt 29/90, będący trapezowatą jamą, w wyposażeniu której odkryto naczynia wskazujące na silne oddziaływanie zakarpacie. Podobnego kształtu był obiekt 84/92, na dnie którego złożone zostały szkielety zwierząt domowych — ostatni z nich został częściowo uszkodzony przez prostokątny, płytki obiekt 93/92, o płaskim dnie z dołkiem posłupowym, należący do tej samej kultury. Wśród zabytków ruchomych kultury trzcinieckiej na uwagę zasługuje brązowa szpila uchata; z jedną z dwu wspomnianych wyżej kultur należy łączyć 2 szpile kościane o płaskich główkach z wywierconymi otworami.

Na czas trwania kultury lużyckiej przypada 13 zespołów, natomiast pozostałe 19 można jedynie ogólnie datować na epokę brązu.

3. Kulturę przeworską reprezentuje 10 obiektów datowanych na późny okres rzymski. Do